

Dame i gospodo, poštovani uzvanici, dragi prijatelji, Vukovarci!

Uručenje ordena za zasluge Savezne Republike Njemačke pokrenulo je u mojoj duši dva ogromna vala emocija: val radosti i val zahvalnosti.

Moju veliku radost bih htjela podijeliti sa svima Vama, a moju zahvalnost bih htjela uputiti, kako onima koji su organizirali i financirali ovaj prekrasni događaj, tako i onima, bez čije pomoći i podrške ja ovo visoko priznanje nikada ne bih dobila.

Za organizaciju ovog događanja srdačno zahvaljujem Ministarstvu pokrajine Baden-Württemberg, Veleposlanstvu SR Njemačke u Zagrebu, Zakladi FES, područnom uredu u Zagrebu, Gradskom muzeju Vukovar, posebice gospođi ravnateljici Ruži Marić te Europskom domu Vukovar.

Za dragocjenu pomoć u radu, koji nam je donio ovo veliko priznanje, željela bih zahvaliti svima koji su na bilo koji način podupirali rad Europskog doma Vukovar, a time i moj rad. Zbog kratkoće vremena nažalost ne mogu nabrojati sva imena koja bi u ovom kontekstu trebalo spomenuti, ali moram spomenuti bar one osobe i institucije, čija je uloga **za egzistenciju Europskog doma Vukovar bila presudna.**

Kronološki gledano, gospodin Albrecht Kappis iz Karlsruhe / Njemačka jeste prvi, kojemu dugujem neizmjernu zahvalnost. Budući EDVU nakon osnivanja, kao mala i nepoznata udruga nije mogao doći do financijskih sredstava, gospodin Kappis je pune dvije godine financirao sve njegove aktivnosti.

Moju iskrenu zahvalnost upućujem također i Zakladi Friedrich Ebert, koja je nakon dvije godine dobrim dijelom preuzela ulogu gospodina Kappisa i kao jedini donator ostala vjerna Europskom domu Vukovar neprekidno više od 10 godina. Pri tomu moram spomenuti samo jedno ime: to je gospođa Blanka Smoljan, koja nam je cijelo vrijeme pružala kako stručnu, tako i organizacijsku potporu, a ponekad činila i Nemoguće, kako bismo unaprijedili našu zajednicu.

Od neprocjenjivo značaja za egzistenciju EDVU i moju motivaciju bila je moralna i financijska potpora gospodina Per Vinthera bivšeg veleposlanika Europske unije u R. Hrvatskoj. Gospodin Per Vinther je od samog početka prepoznao značaj Europskog doma Vukovar za učvršćivanje mira u ovoj regiji, te je za vrijeme cijelog svog mandata u Hrvatskoj iz svojih osobnih primanja pomagao Europskom domu Vukovar prebroditi svoje financijske krize.

Nacionalnoj zakladi za razvoj civilnoga društva, koja je putem svojih takozvanih „institucionalnih potpora“ omogućila Europskom domu Vukovar proširenje djelokruga i jačanje odgovarajućih resursa, upućujem također iskrenu zahvalnost.

Nadalje, želim uputiti moju duboku zahvalnost i gospodinu mr. Zlatku Špeharu, bivšem gvardijanu Rimsko katoličke crkve u Vukovaru, koji je - kao istaknuta ličnost javnog života u Vukovaru - jedini imao hrabrosti prigodom brojnih događanja javno

podržati moj rad, što je za moju motivaciju i moju ustrajnost bilo od neprocjenjivog značaja.

A sada, moju duboku zahvalnost za velike zasluge u dobivanju ordena za zasluge htjela bih uputiti marljivom i nesebičnom radnom timu Europskog doma Vukovar, pri čemu moram spomenuti bar jedno jedino ime, a to je gospođa Dijana Antunović Lazić, koja je od prvog dana postojanja Udruge dijelila sa mnom sav teret, sve brige i sve probleme. Bez mojih suradnika u Europskom domu Vukovar, nikada ne bih mogla ostvariti rezultate koji mi se danas pripisuju.

Zasluge za ovaj orden imaju također i svi građani Vukovara, koji su sudjelovali u događajima i u radu radionica EDVU te na taj način dali našem radu smisao. Vama svima, dragi sugrađani, najsrdačnije hvala!

Ali, zasluge za ovaj orden imaju i oni, koji - iz razumljivih razloga - nisu imali, ili još uvijek nemaju, povjerenja u Europski dom Vukovar, ali unatoč tomu - toleriraju njegov rad. Moj rad u EDVU ne bi sigurno bio tako samoprijegoran i nesebičan, da nisam željela pridobiti i njihovo povjerenje. Zato i njima od sveg srca hvala!

Kada sam gospođi Antunović Lazić predočila vrlo kratki popis institucija i osoba kojima se želim zahvaliti, prebacila mi je što na popisu nema nikoga od članova moje obitelji. Premda to ne činim rado, moram reći da ideja za osnivanje Europskog doma Vukovar, njegova koncepcija i prvi projekti potječu od mojega, nažalost, prerano preminulog supruga. Tako je -zajedno sa svojim prijateljem, gospodinom Ing. Jovanom Konjevićem - postavio „kamen temeljac“ Udruge. Njih dvojica su, zajedno s još 13 građana Vukovara osnovali Europski dom Vukovar. Moja djeca, snahe, zet i odrasli unuci podržavali su i još uvijek podržavaju Europski dom i to ne samo moralno, već i financijski, tehnički i stručno, pri čemu moram spomenuti 15-godišnju podršku mog sina Alexandra u području informatike.

Posebnu zahvalnost dugujem gospodinu premijeru Wilfriedu Kretschmannu i Vama, gospodine ministre Peter Friedrich. Za mene je velika zagonetka kako ste uspjeli doći do informacija o mom radu u Vukovaru i kako ste prepoznali njegov značaj. Ali to nije samo zagonetka. Cijela priča o ordenu za zasluge za mene je jedan predivan san, kojega ranije nikada nisam mogla ni zamisliti.

Vrlo poštovani gospodine ministre, vrlo poštovani Dr. Brtändle i vrlo poštovani gosti iz inozemstva, zamolila bih vas da mi dopustite uputiti još nekoliko riječi mojim sugrađanima. Nadam se da će te riječi pomoći u prevladavanju jednog za mene vrlo bolnog nesporazuma koji - doduše - vremenom postaje sve manji - ali koji je, nažalost, još uvijek prisutan. Istovremeno vas molim da mi dopustite nadalje govoriti hrvatski.

Dragi moji Vukovarci!

O kakvom se nesporazumu radi? Premda ima izuzetaka od ovog pravila vukovarski Hrvati većinom smatraju da se ja zalažem isključivo za srpsku nacionalnu manjinu i da se borim za njene interese. S druge strane, većina vukovarskih Srba smatra da se ja zalažem isključivo za hrvatske interese.

Dragi moji, ništa od svega ovoga nije točno. Nije iz razloga što ja u Vukovaru uopće ne vidim Hrvate i ne vidim Srbe, ne vidim pripadnike HDZ-a ili SDP-a, ne vidim pripadnike bilo koje nacionalne manjine ili političke partije. Ja u Vukovaru vidim samo ljude. I to ljude, ne onakve kakvi su oni trenutno, nego kao ljude kakvi su oni u **svojoj suštini**, kao ljude stvorene na sliku svoga Tvorca, dakle kao **savršene ljude**.

Međutim, životne okolnosti, posebice ratne strahote, udaljili su ljude od njihove prave prirode, potisnuli su njihovu dobrotu, njihovu istinoljubivost, druželjubivost i njihovo čovjekoljublje i stvorile prostor za strah, nepovjerenje, netrpeljivost i mržnju, a sve to uzrokuje manju ili veću patnju. I upravo u mjeri u kojoj netko izražava tu netrpeljivost, strah, mržnju, nepovjerenje i druge bolne emocije, ja vidim veličinu njegove patnje. I ne samo da ju vidim, ja ju i osjećam. Zato u zadnjih 15 godine ulažem sve svoje vrijeme, svu svoju snagu i sve svoje znanje da vam prenesem znanja i vještine koje su vam potrebne za prevladavanje ove patnje, za izlazak iz oklopa, koji su formirale ratne i druge traume, bolna iskustva, ali i zablude i okamenjeni obrasci razmišljanja, koji su nam svima često nametnuti, ili podmetnuti, kao lagan i brz put za izlazak iz patnje. Pravi put, međutim, nije ni brz, ni lak. To je trnovit put izgradnje međusobnog povjerenja, sućuti i ljubavi. Ali to je jedini put.

Pozivam vas, dragi moji Vukovarci, da pokušamo učiniti još jedan mali, ali zaista vrlo značajan korak na putu međusobnog razumijevanja i suosjećanja, jer samo tako možemo izaći iz oklopa patnje. A tek tada, kad se oslobodimo patnje, možemo živjeti kao ljudi i tek tada možemo graditi skladnu, solidarnu i učinkovitu zajednicu.

Neka vam u tom vašem hrabrom i značajnom koraku pomogne djelić ovoga ordena koji ćete ponijeti odavde u vašim srcima. Neka se iskrice vaše ljubavi i hrabrosti spoje u mali, a zatim sve veći i veći plamen, plamen, koji će sagorjeti svu našu patnju, a našu razbijenu i izmučenu zajednicu učiniti jedinstvenom, skladnom, učinkovitom i sretnom.

Neizmjerne vam hvala što ste došli na ovo događanje i što ste me saslušali. Posebno hvala visokim ličnostima iz javnog života i građanima koji su došli iz drugih mjesta. Osjećam da ćemo se s ovoga skupa razići ne samo s nadom, već s uvjerenjem da su Vukovarci u stanju uspješno prebroditi sve postojeće teškoće i stvoriti novu, kvalitetnu vukovarsku zajednicu.